

luat de principe din rândurile stâncei, când întemeiă și universitatea din Iași. Inzestrat cu talente rari, a scrisă foarte mult, toate în prosă, dar' mai alesă urmând exemplul străbunului său, se aruncă asupra istoriei, arătând, că fără cunoștința istoriei patriei, n'avem neci patrie, neci viața națională. El năzuește în toate scrierile sale literare să producă în cetitori idei solide, întemeiate, cunoștințe de viață și sentimente de libertate, moralitate și naționalitate adevărată: de aceea a făcut pururea opozițiune guvernelor neliberale.

Afară de istoria României îi datorim și multe lucrări remarcabile asupra țiganilor, originii și limbei lor.

El a contribuit a naturalisa industria în țeră, fundând în Têrgu-Neamțu o fabrică de postavu.

După unirea complectă a țerilor, el se aședă în București, venind de multe ori ca deputat în cameră, ținând de stânga. Adese ori fu chemat la Ministeriū ca Ministru Președinte, conducând țerile cu bărbăție și înțelepciune. Acțiunea sa politică mai remarcabilă de cât altele este 2 Maiū (improprietărea țeranilor, fără vărsare de sânge).—